

IZVEŠTAJ O RADU LOVAČKE SEKCIJE ZA ŠKOLSKU 2014/2015 GODINU

Izlazak na teren Udruženje za popularizaciju lovstva FVMB

Po redovnom planu i programu udruženja studenata za popularizaciju lovstva „Veterinar“, Fakulteta Veterinarske medicine u Beogradu, je odlazak na teren odnosno u lovišta širom Srbije.

Dana 14. maja 2015. godine, grupa studenata, a inače članova gore pomenutog udruženja uputila se na teren duboko u srce Šumadije u lovačko udruženje „Srebrnica“ iz Stragara koje se nalazi na obroncima planine Rudnik i gazduje na 13 000 ha površine lovišta vrlo uspešno dugi niz godina. Ekipu je predvodio predsednik udruženja Kosovčević Lazar i sekretar udruženja Prtenjak Dejan, a bili su još i studenti, Anić Nikola, Nikolić Milan...

U lovnu osnovu udruženja „Srebrnica“ Stragari ulazi srneća divljač (*Capreolus capreolus*), divlja svinja (*Sus scrofa*), zec (*Lepus europaeus*), fazan (*Phasianus colchicus*), prisutna je i poljska jarebica (*Perdix perdix*). Od predatora zastupljeni su vuk (*Canis lupus*), lisica (*Vulpes vulpes*), šakal (*Canis aureus*). Najzastupljenija vrsta je srneća divljač po čemu je ovo lovište vrlo poznato u Srbiji a i šire, obiluje kvantitetom ali ne toliko i kvalitetom ove lovne divljači, pa se u poslednjih par godina radi na poboljšanju kvaliteta odnosno povećanju broja visoko trofejnih grla, kroz planski selektivni odstrel škartova, ali i planskim od-

strelom srna, zatim kroz ishranu itd. Inače udruženje „Srebrnica“ Stragari poseduje devet Volijera (prihvatilišta) za fazanske piliće, tako da svake godine pre početka i nakon završetka lova u lovište ispusti oko 2000 fazanske divljači, tako da je poslednjih godina primećen porast ove divljači u lovištu. U planu je da se u narednoj godini uradi reper centar za divlje svinje na površini oko 2-3 ha, kako bi se brojnost i ove životinjske vrste povećala u lovištu.

Ekipu studenata je srdačno dočekaio dugogodišnji upravnik lovišta Prokić Raja i poveo studente u lovište do mesta gde su studenti učestvovali u izgradnji lovno-tehničkog objekta (čeku na drvetu) koja služi za osmatranje i lov, što se iz priloženih slika može i videti, zatim su studenti nakon izgradnje obišli solila i hranilice i izneli kamenu so za srneću divljač, zatim kukuruz, ovas i ječam. Nakon uspešno obavljenog posla studenti su nastavili druženje uz specijalitete ovog kraja. Uz dobar pogled, pozdravljamo vas do sledećeg odlaska na teren !!!

Lazar Kosovčević, predsednik Lovačke sekcije
Fakulteta veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

LETNJA PRAKSA NA STAROJ PLANINI 2015

U Selu Gornji Krivodol, Opština Dimitrovgrad kao i prethodnih godina i ovog leta održana je letnja škola za planinsko stočarenje i letnja praksa.

Letnja škola za planinsko stočarenje održana je u periodu od 16-30. jula tekuće godine. Možemo da se pohvalimo prvim prekookeanskim polaznikom letnje škole. To je koleginica Selena Hubacker iz Sietla, SAD. Naravno bilo je i kolega iz B i H koji studiraju veterinu u Novom Sadu. Sama škola je bila koncipirana kao blok predavanja od nekoliko dana i odlazak na terene. Imali smo prilike da se susretnemo sa uzorkovanjem krvi kod raznih domaćih životinja. Obišli smo čuvenu srednju prehrambenu školu u Pirotu. Tamo se priprema pirotski kačkavalj po originalnim receptima. Veterinarska klinika Pirot nam je opet otvorila svoja vrata, tako da smo imali prilike i da vidimo neke operativne zahvate sanacije nekrotizirane kože koja je zarasla per sekundam. Obišli smo i okolne farme krava, radili grupnu dehelmintizaciju i vitaminizaciju životinja, posmatrali kastraciju nerasta i ovna. Bilo je i par sterilizacija kuja u kojima smo asistirali.

Osim rada, svakako je bilo vremena i za dosta druženja. Mogli smo da probamo neke od najboljih proizvoda od mleka i mesa na Staroj planini. Išli smo na bazen u Dimitrovgrad. Organizovali smo se i na izlete do vodopada, reka, kanjona i mnogih drugih prirodnih lepota Stare planine.

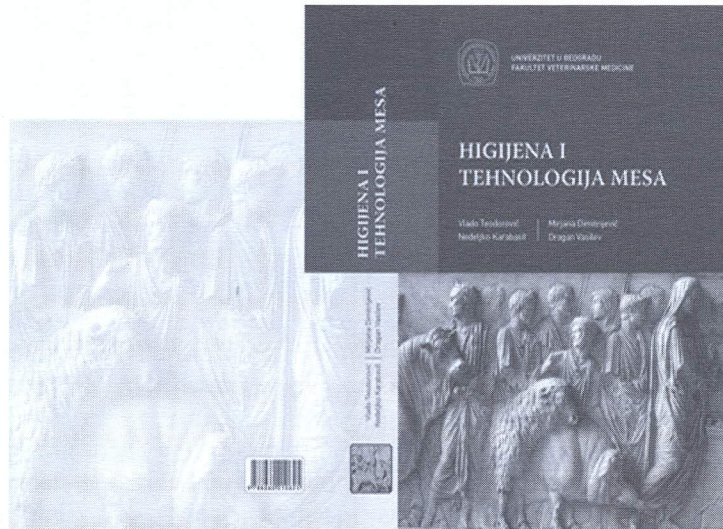
Posle letnje škole za planinsko stočarenje u periodu od 2. do 15. avgusta održana je letnja praksa. Ovde je bila izostavljena teoretska nastava i išlo se samo na terene po farmama u okolini. Kako saznajemo, u ovom periodu bilo je studenata iz B i H, tačnije iz Sarajeva. Svakako druženje i odlazak na izlete nije izostao kao i u prethodnoj smeni.

Ostaje nam za kraj da pozovemo polaznike da se prijave u što većem broju, jer se uspomene na ovakvom mestu jako teško zaboravljaju.

Nemanja Šubarević
student Fakulteta veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

HIGIJENA I TEHNOLOGIJA MESA

„Novi, kompleksniji uvid u higijenu i tehnologiju mesa“

Korica knjige
„Higijena i tehnologija mesa“

Knjiga „Higijena i tehnologija mesa“ se zove kao i predmet, to je negde bila i želja autora, da bude što bliža studentima. Udžbenik je napisan prema nastavnom planu i programu predmeta HIGIJENA I TEHNOLOGIJA MESA, koji se predaje na Fakultetu veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu. Kroz svoj naziv knjiga govori o tome da su sami autori hteli da obuhvate i higijenu, ali i osnovne postupke prerade, odnosno tehnologije mesa. Udžbenikom je od početka obuhvaćen proces primarne proizvodnje i dobijanja sirovina pa sve do gotovog proizvoda, tj. do potrošača kao poslednje karike u tom lancu. Opisuje primenu dobre proizvođačke prakse i dobre higijenske prakse, analizu opasnosti i kritične kontrolne tačke da bismo dobili na kraju bezbedan proizvod.

Udžbenik je sveobuhvatno napravljen i postojala je potreba poslednjih skoro 25, 30 godina da se napravi jedan ovako opširan vodič iz ove oblasti. Predhodni udžbenik iz higijene mesa, imao je osnovne segmente koji se odnose na klanje, klanicu, liniju klanja, procenu upotrebljivosti mesa, pregled proizvoda i bio je dobar udžbenik. Samo taj udžbenik naravno nije u sebi sadržao savremena saznanja i nove trendove o kojima se danas govori. Samim tim postojala je potreba da se napiše novi udžbenik i na sveobuhvatan način sagledaju svi principi DHP (dobre higijenske prakse). Trenutno ovo je jedini udžbenik, iz oblasti veterinarske medicine, u našoj zemlji koji na ovakav način prezentuje materiju iz oblasti higijene i tehnologije mesa. Naravno da ima i drugih knjiga koje se bave isključivo tehnologijom mesa, preradom mesa, ali su oni konceptijski malo drugačije rešeni, kod njih je akcenat dat na postupcima konzervisanja, kvalitetu, a kod nas je akcenat na higijeni i širem sagledavanju aspekata kvaliteta mesa. Sagovornik ističe da su autori timski pripremali i objedinili gradivo uz prethodno utvrđene elemente koje treba da ima ova knjiga. Potrudili su se da ujednače gradivo, da udžbenik bude jednostavan i lak za studenta koji treba da spremi ispit iz ovog predmeta.

Udžbenik je prvenstveno namenjen studentima integriranih osnovnih i diplomskih akademskih studija, kako bi lakše i potpunije pripremili teorijski deo ispita. On naravno nije namenjen samo studentima, nego i kolegama na terenu, inspekcijским službama i ostalim stručnjacima koji rade na poslovima primarne proizvodnje, prerade, prometa, kontrole i laboratorijskog ispitivanja mesa i proizvoda od mesa. Predstavlja kvalitetan vodič u primeni dobre prakse i kontroli opasnosti u cilju dobijanja bezbednog proizvoda.

Kada su u pitanju studenti, autori ne bi izdvojili nijedno poglavlje posebno, jer svako od poglavlja ima svoj značaj u integrisanom pristupu kontrole hrane, u ovom slučaju lancu proizvodnje mesa. U prvim poglavljima knjige, objašnjava se višestruki značaj klanica, koji se ogleda kroz proizvodnju mesa kao namirnice, doprinos očuvanju zdravlja ljudi i životinja, kao i ekonomski i ekološki značaj. Zatim se nadovezuje sa osnovnim principima higijene i tehnologije klanja životinja. Razmatra se uloga veterinaru i pregled mesa u celini, od farme pa sve do gotovog proizvoda, uključujući procenu upotrebljivosti mesa za javnu potrošnju, koja je važan segment službene kontrole hrane. Drugi deo knjige se bazira na osnovnim pojmovima vezanim za tehnološke postupke konzervisanja proizvoda od mesa, zatim primenu dobre higijenske prakse i HACCP principa, potencijalne opasnosti u lancu proizvodnje mesa i njihova kontrola, kvalitet mesa i dr. Takođe, da bi bio što atraktivniji studentima, kao osnovnim korisnicima, udžbenik sadrži dosta šema, tabela i fotografija. Slike koje su korišćene, velikim su delom iz sopstvene arhive, jedan deo je preuzet, uz navođenje porekla.

Udžbenik „Higijena i tehnologija mesa“ se može nabaviti u knjižari Fakulteta veterinarske medicine.

Emilija Slavić
Božidar Aćimović
student Fakulteta veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

REMEDIA VETERINARIA SERBICA

„Novi uvid u veterinarske lekove“

Korica knjige „Remedia veterinaria Serbica“

Znanje je svima dostupno. Brzina poslovanja i veći protok informacija u farmaceutskoj industriji iziskivali su precizniju klasifikaciju lekova. Jedinstvena klasifikacija lekova u bivšoj Jugoslaviji svojim kodom-šifrom nije zadovoljavala, ni u potpunosti odražavala farmakodinamske grupe lekova. Naime, tada smo imali niz primera da su svi načini aplikacije nekog leka bili označeni jednim kodom, što je naravno ovu klasifikaciju činilo prilično nepreciznom. Na primer, isti kod je imao oksitetraciklin bez obzira da li se primenjuje peroralno, intramuskularno ili intravaginalno. Tim eksperata sačinjen iz Nordijskih zemalja stvorio je ATC (Anatomsko Terapijsko Hemijski) klasifikacioni sistem koji je prihvatila Svetska zdravstvena organizacija za humane i veterinarske lekove. ATCvet sistem je, kako samo ime kaže, organizovao supstance prema anatomskom sistemu (anatomski), zatim prema terapijskoj nameni i na kraju prema hemijskoj strukturi. Takav klasifikacioni sistem je omogućio najpotpuniju i do sada najprecizniju klasifikaciju lekova u svetu. Razlika između ATC i ATCvet sistema jeste samo u tome što je ispred sedam slovo-brojčanih oznaka (koliko iznosi kod) za lekove u veterinarskoj medicini dodato slovo Q, sve ostalo je isto. Imena preparata su šifrom organizovana u pet nivoa klasifikacije. Prvi nivo označava anatomsku grupu npr. QB Krv i krvotvorni organi. Drugi i treći nivo bliže određuju mesto leka u terapiji, QB03 Antianemici, QB03A Preparati gvožđa. Četvrti nivo označava hemijsko-terapijsku podgrupu, QB03AA Oralni preparati dvovalentnog gvožđa. Poslednji peti nivo određuje pojedinačnu hemijsku supstanciju odnosno internacionalno nezaštićeno ime leka, QB03AA07 Fero sulfat. Malopre pomenuti oksitetraciklin, gde se ista aktivna supstanca može naći u više različitih formulacija, sada ovakvom klasifikacijom razlikujemo npr. QD06AA03 oksitetraciklin za lokalnu primenu, QG01AA07 oksitetraciklin za primenu u porodiljstvu. Profesor Vitomir Čupić je ovaj klasifikacioni sistem preneo u obliku priručnika „ATCvet indeks“ i u Srbiju, kada je malo ko uopšte i znao za postojanje takvog sistema. Pored klasifikovanih lekova (aktivnih supstanci) on je u „ATCvet indeksu“ tada naveo i sve lekove koji sadrže neke od ovih aktivnih supstanci koji su tada bili registrovani u Srbiji zajedno sa njihovim proizvođačima. Deset godina kasnije profesor Vitomir Ču-

pić dolazi na ideju da svoj „ATCvet indeks“ proširi i da pored spiska lekova koji su već bili navedeni u „ATCvet indeksu“, unese i uputstva za te iste lekove. Uputstvo je sam kreirao i trudio se da budu što kraća, jasnija i sažetija kako bi doktori veterinarske medicine na terenu što brže i lakše došli do željene informacije. Uputstvo za upotrebu, pored ATC koda, sadrži podatke o sastavu, proizvođaču i zastupniku, pakovanju, indikacijama za upotrebu kod određenih vrsta životinja, načinu aplikacije, doziranju, čuvanju, kontraindikacijama i karenci. U novonastalom priručniku „Remedia veterinaria Serbica“ organski sistemi su označeni i posebnom bojom, pa i na taj način kolege mogu lakše doći do potrebnih podataka. Knjiga „Remedia veterinaria Serbica“ je iz praktičnih razloga podeljena u dva dela (knjige) „Remedia veterinaria Serbica I“ i „Remedia veterinaria Serbica II“, sa približno istim brojem stranica. Inače, ukupno obe knjige imaju 1159 stranica. Sadržina ove knjige namenjena je pre svega doktorima veterinarske medicine, zatim kolegama koji rade u veterinarskim farmaceutskim kućama, a može svakako da posluži radi proširenja znanja i studentima integrisanih akademskih studija, kao i polaznicima doktorskih studija. U knjizi profesor je naveo i one lekove koji su bili ranije registrovani u Srbiji, a još uvek nisu i preko Agencije za lekove, i posebno ih označio sa dve zvezdice. Obe knjige „Remedia veterinaria Serbica“ i „ATCvet indeks“, profesor je poslao u Centar za metodologiju statistike lekova u Oslu, i sa njima je u stalnom kontaktu. Na kraju ovog razgovora profesor Vitomir Čupić je poručio svim studentima veterinarske medicine da ne dozvole da se ikada srame svoje profesije i fakulteta koji studiraju, a naročito ne u kontaktu sa kolegama ili doktorima humane medicine, ili eventualno da se oseate da su manje vredni od njih. Da vole i ljubomorno čuvaju svoju profesiju, da je veličaju kada god imaju prilike za to. Da se na terenu ponašaju kao pravi doktori, da vode računa o higijeni, ponašanju i svom ličnom izgledu, i naravno da stalno čitaju i usavršavaju se.

Ivana Radojević
student Fakulteta veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

DR MILAN JOVANOVIĆ (21. 12. 1965 – 8. 09. 2015.)

Dr Milan S Jovanović je rođen u Beogradu decembra 1965. godine u porodici Jovanović, poreklom iz Rekovca kod Kragujevca. Bile su to lepe godine za početak života, bar tako stariji pričaju. Detinjstvo i mladost, kao i ostatak svog kvalitetnog života proveo je na Voždovcu gde je završio osnovnu školu „Karadorđe“ i deo srednjeg obrazovanja u XII Beogradskoj gimnaziji. Kako je uvek bio naklonjen prirodnim naukama, ostatak srednjoškolskog obrazovanja proveo je u klupama Medicinske škole Zvezdara u Beogradu, i po završetku iste dobio zvanje sanitarno-ekološki tehničar. Po odsluženju vojnog roka, školske 1985/86. godine upisao je Fakultet veterinarske medicine, tadašnji Veterinarski fakultet u Beogradu, odsek veterinarska medicina. Želja da postane veterinar u njemu je tinjala od ranih detinjih dana i ona se ostvarila februara 1992. godine, kada postaje diplomirani veterinar. Iste godine biva primljen u svojstvu volontera – saradnika na Katedri za bolesti kopitara, mesojeda, živine i divljači na Veterinarskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, a ubrzo postaje asistent-pripravnik na istoj Katedri na predmetima Bolesti kopitara i mesojeda i Opšta klinička dijagnostika. Školske 1993/94 upisuje posle diplomskog magistarske studije na Veterinarskom Fakultetu u Beogradu, polaže sve ispite predviđene planom i programom sa visokom prosečnom ocenom i novembra 1998. godine brani magistarsku tezu pod nazivom „UTICAJ RAZLIČITIH PREPARATA GVOŽĐA NA HEMATOPOEZU TRKAČKIH KONJA“. Sa zvanjem magistra veterinarskih nauka postaje asistent na pomenutoj Katedri, na kojoj radi svoju doktorsku tezu pod naslovom „ISPITIVANJE UTICAJA EKSTRAKTA GOVEDEG TIMUSA NA IMUNSKI ODGOVOR PACOVA IZLOŽENIH RAZLIČITIM DOZAMA JONIZUJUĆEG ZRAČENJA“ i istu brani 12. 06. 2007. godine. U prvo nastavničko zvanje docenta biva izabran 2010. godine. Na njegovu veliku žalost i žalost svih nas dr Milan Jovanović nije dočekaio imenovanje vanrednog profesora, koje je bilo u postupku kada ga je smrt pretekla.

Obrazovni i naučni rad docenta dr Milana Jovanovića bio je na zavidnom nivou za tako malo godina koliko je živeo. Od završetka osnovnih studija do današnjih dana objavio je, sam ili kao koautor preko 90 naučnih i stručnih radova i učestvovao na velikom broju kongresa i seminara vezanih za problematiku dijagnostike, patologije i terapije mesojeda i kopitara koji su održani u zemlji i inostranstvu. Dugi niz godina docent dr Milan Jovanović

bio je nezamenljiv na poslovima sekretara u realizaciji Savetovanja iz kliničke patologije i terapije životinja „Clinica veterinaria“, koje organizuje Fakultet veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu. Više puta imenovan je za člana komisije za odbranu specijalističkih radova na akademskim specijalističkim studijama na Fakultetu veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu, a i sam je bio mentor jednog specijalističkog rada na specijalističkim akademskim studijama iz veterinarske medicine. Rad sa studentima za docenta dr Milana Jovanovića bio je izazov i zadovoljstvo. Upravo iz tog razloga studenti su voleli da im on drži vežbe, i isto tako u velikom broju dolazili su na njegova predavanja, koja su se odnosila na problematiku poremećaja hematopoeze kod kopitara i mesojeda i onkologiju socijalnih životinja.

Docent dr Milan Jovanović se u toku svog profesionalnog razvoja posebno zainteresovao za onkologiju u veterinarskoj medicini, pa je u ambulanti Katedre za bolesti kopitara, mesojeda, živine i divljači bio zadužen za dijagnostiku i terapiju onkoloških pacijenata, ne znajući da će i sam postati žrtva ove opake bolesti – valjda to tako život uredi. Vlasnici životinja koji su dolazili u ambulantu za male životinje na Fakultet veterinarske medicine, brzo bi se vezali za „svog doktora Milana“ kako su ga često zvali.

Docenta dr Milana Jovanovića imala sam čast i veliko zadovoljstvo da poznajem i da se sa njim družim od najranijeg detinstva. Milan, za mene oduvek Mića, bio je iskren i pouzdan prijatelj na koga sam mogla da se oslonim kad god je to život nalagao. Milan je imao lepu vrlinu da svoje nervoze, neraspoloženja i strahove, koje svi mi imamo, vešto prikrije i da druge oko sebe istima ne opterećuje. Voleo je da putuje i upoznaje nove ljude, pa je svoje slobodno vreme koristio za obilazak mogih država. Evropa mu je bila mala, te je više puta nogom kročio i na afrički kontinent. Želja da vidi Aziju ostala je neostvarena, a i toliko mnogo drugih želja!

U trenutku kada nas je Milan napustio, suze prolivene od strane porodice, kolega, prijatelja, drugova iz školske klupe, komšija, iskreno su tekle niz lica svih ovih ljudi i označavale duboku bol i žalost za tako dragocnim čovekom kakav je bio Milan-Mića.

Milane, neka ti je večna slava!

*Dr Mirjana Milovanović, docent
Fakulteta veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu*

Hiron otkriva

⌘ Naučnici na kalifornijskom univerzitetu Dejvis su otkrili novi Astrovirus koji izaziva zapaljenje mozga goveda. Virus je nazvan BoAstV-NeuroS1. Genetičkim analizama potvrdili su da je virus sličan ostalim astrovirusima koji izazivaju proliv kod novorođenčadi ljudi i bolesti drhtavice nerčeva u farmskom uzgoju (eng. *shaking disease of farmed mink*). Potrebna su dalja ispitivanja kako bi se utvrdilo kako se virus prenosi i njegova patogeneza kod goveda. Dijagnostika neuroloških oboljenja pa i ovog novog virusa je izazov. Klinički simptomi uključuju promene u ponašanju kao što su: gubitak apetita, škripanje zubima, nemir i razdražljivost. Dramatičniji simptomi uključuju: nesiguran hod, gubitak ravnoteže, slepilo, paralize, povišen kranijalni pritisak, nemogućnost stajanja, napade, komu i smrt. Važno je utvrditi tačan uzrok smrti na obdukciji. Prvo se moraju obavezno isključiti BSE i besnilo! Otkriće novog virusa je jako važno za dalju dijagnostiku neuroloških oboljenja goveda.

⌘ U Kanadi je tokom tekuće 2015. utvrđen pozitivan uzorak na BSE kod jedne krave u Alberti. Krava je eutanazirana 4. februara 2015. Referentna Laboratorija je potvrdila metodom BIO-RAD TeSeE ELISA brzim testom da je nalaz pozitivan. Prema ranijim izveštajima u Kanadi bila je više puta u poslednjih petnaest godina registrovana

ova bolest kod goveda. Zanimljivo je, da na farmi registrovana ova krava prisutno 290 goveda u vreme je potvrđen pozitivan nalaz. Očekuje se još slučajeva ziro na odlike ovog oboljenja.

⌘ Na Madagaskaru su utvrđena dva smrtna slučaja kod ljudi u novembru tekuće godine. Kako navodi Bruno Randrema Marcellin ova dva slučaja pripada različitim opštinama i potpuno su razdvojeni. Uzrok je potvrdio Pasterov Institut Madagaskara. Individui preminule od klasičnog tipa bubonske kuge koju uzrokuje *Yersinia pestis*. Ovaj oblik kuge poznat pod nazivom "smrt" pokosio je u XIV veku 30-60 % stanovnika Evrope. Najčešći simptom je otok podpazušnih limfnih čvora, bubon, po kome i ova bolest nosi ime. Ako se bolesnik ne leči dolazi do smrti 75 % pacijenata u roku od 2-6 dana. U području Madagaskara je u poslednje četiri godine ljudi registrovana blizu dvadeset puta.

NAPOMENA: Za pisanje ovog članka korišćen je <http://www.promedmail.org/>

Nemanja Šubarević
student Fakulteta veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

Repetitio mater studiorum est!
Ponavljjanje je majka znanja!
Latinska izreka

Rešenje Vet - Kviza:

Slučaj 1: Babesiosis canis

Slučaj 2: Capillaria plicata

Slučaj 3: Dirofilaria immitis

Slučaj 4: Thelazia callipaeda

Slučaj 5: Cnemidocoptes pilae

Slučaj 6: Giardia lamblia

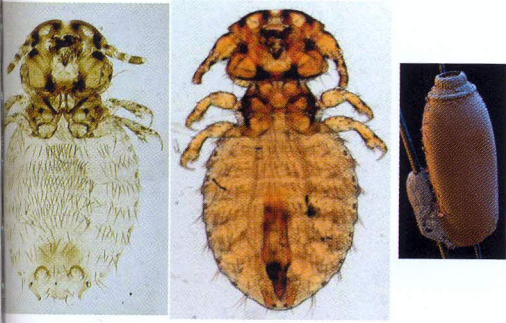
CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

619

HIRON : časopis studenata Fakulteta
veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu
/ glavni i odgovorni urednik Nemanja
Šubarević. - Vol. 1, br. 1 (2013) - . -
Beograd : CID - Centar za izdavačku delatnost
i promet učila, Fakultet veterinarske
medicine Univerziteta u Beogradu, 2013-
(Beograd : Naučna KMD). - 30 cm

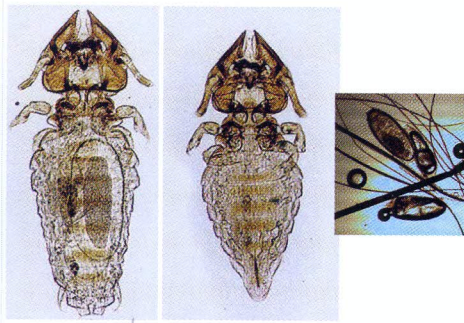
ISSN 2334-7821 = Hiron
COBISS.SR-ID 197934604

Trichodectes canis

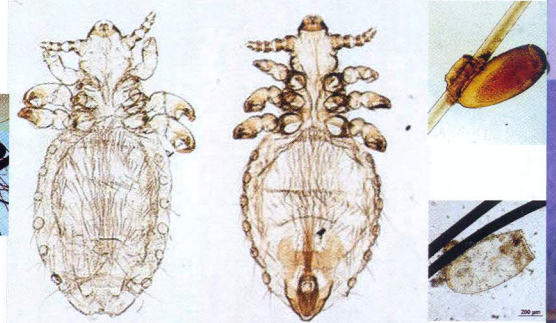
Adult - ♀ Adult - ♂ Jaje

Felicola subrostratus

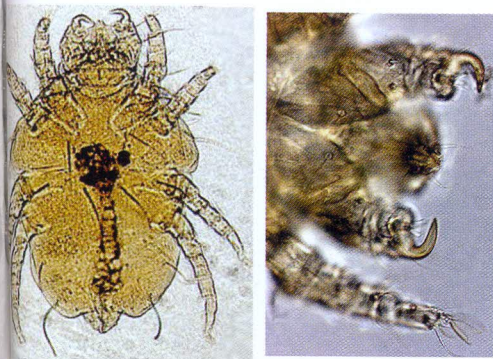
Adult - ♀ Adult - ♂ jaje

Linognathus setosus

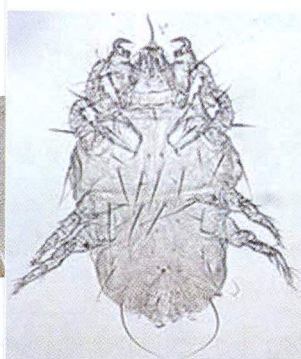
Adult - ♀ Adult - ♂ jaja

Cheyletiella yasguri

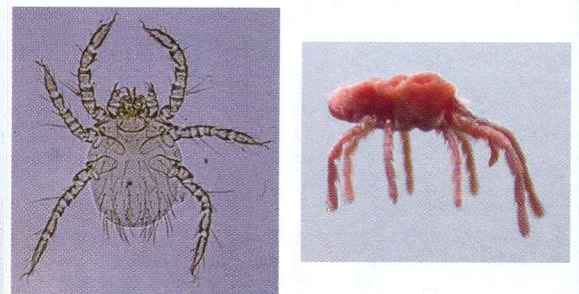
Adult Usni aparat

Ch. blakei

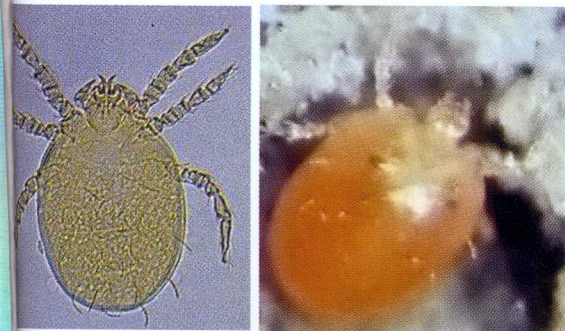
Adult

Neotrombicula autumnalis

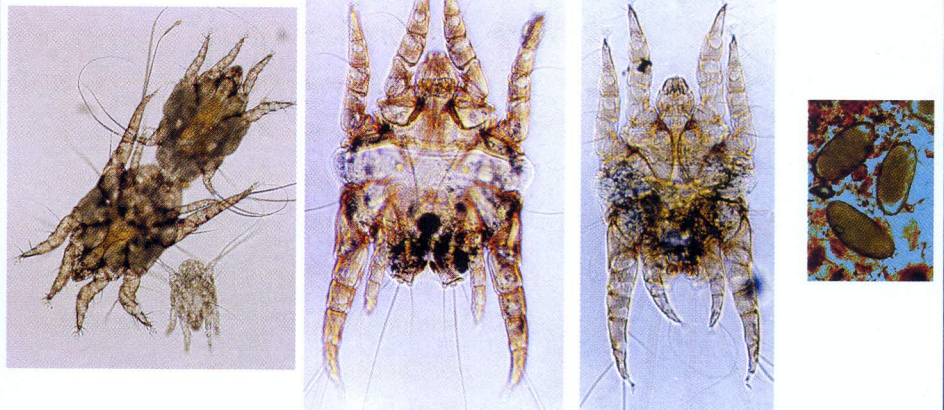
Larva Adult

Eutrombicula alfreddugesi

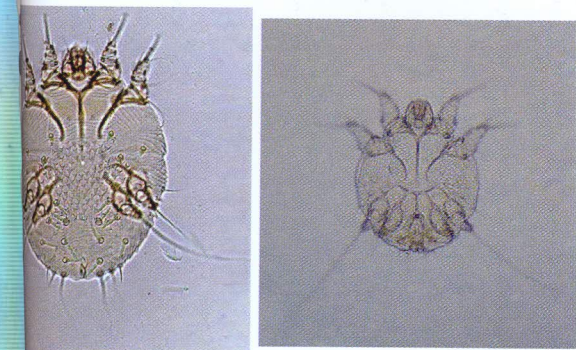
Larva Adult

Otodectes cynotis

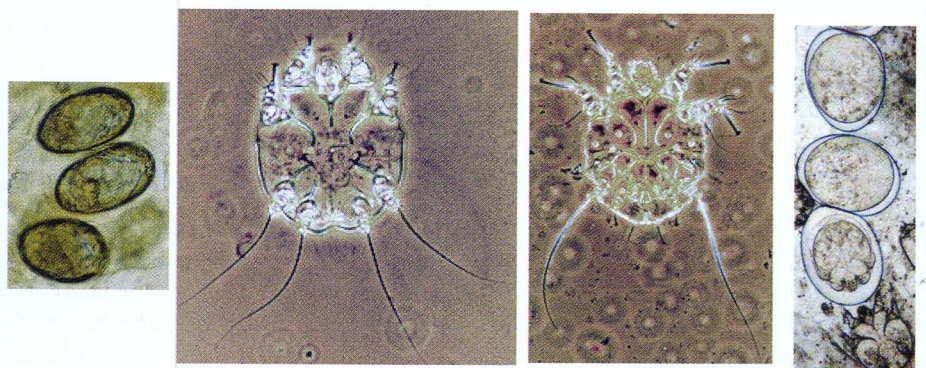
Kopulacija Adult-♀ Adult-♂ Jaja

Sarcoptes scabiei

Adult - ♀ Adult-♂

Notoedres cati

Jaja Adult - ♀ Adult-♂ jaja

*Najbolji doktor na svetu je
veterinar. On ne može da pita
pacijenta: „Šta nije u redu?“
On jednostavno mora da zna!*

Vil Rodžers

ISSN 2334-7821

